

ת"פ 63915/06/16 - מדינת ישראל נגד נעים אלקיעאן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 63915-06-16 מדינת ישראל נ' אלקיעאן

בפני בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נעים אלקיעאן

הנאשם

ב"כ המאשימה עו"ד אבי בוזו

ב"כ הנאשם עו"ד נאשף דרוויש

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של החזקת סכין.

ביום 5.7.15 בשעה 14:08 החזיק הנאשם ברכבו שחנה ליד היישוב שומריה, מתחת לשטיח של כיסא הנוסע שליד הנהג, בסכין מסוג מצ'טה. כן החזיק הנאשם ברכב מסכה.

2. תסקיר שירות מבחן שהוגש ביום 4.9.19 מלמד כי הנאשם בן 29, נשוי ואב לשניים, עובד מזה מספר חודשים בעסק משפחתי כמחלק סחורה. הנאשם סיים 11 שנות לימוד ולאחר שנשר מהמסגרת הלימודית עבד בעבודות מזדמנות באופן לא סדיר. הנאשם התקשה לפתח שיח כן בדבר הקושי שלו להשתלב במסגרת תעסוקתית באופן עקבי, וביחס לשנה האחרונה הסביר כי הוא עובד במשרה חלקית בשל הצורך שלו לטפל בבנו הסובל מבעיות בריאותיות. הנאשם התקשה גם להרחיב בדבר מהלך חייו, וככלל התקשה להתבונן בעולמו הפנימי ולתאר את רגשותיו ומחשבותיו, התקשה לענות באופן ברור ונהיר על שאלות שנשאל ונהג כך גם בשיחה נוספת שאליה זומן, שהתקיימה בנוכחות מתורגמן.

לנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות של הפרעה לשוטר והחזקת נשק. הוא מתקשה לקבל אחריות על הרשעותיו הקודמות, אינו מבין את חומרת המעשים, נוטה להשליך את האחריות על הסובבים אותו ונעדר תובנות באשר להתנהגותו עוברת החוק. גם ביחס לעבירה הנוכחית, לא קיבל הנאשם אחריות למעשה, וטען כי הסכין שנמצאה ברכב אינה שייכת לו וכי הוא לא ידע על הימצאותה ברכב כלל. ביחס למסכה שנמצאה ברכב טען כי היא נרכשה זמן רב קודם

לכן בתקופה בה חגג את חג הפורים.

שירות המבחן התרשם מקושי של הנאשם להבחין בקיומם של גורמי סיכון בהתנהלותו. לצד זאת התרשם, כי הנאשם מפגין אחריות רבה למשפחתו ומתנהל באופן מסור, אכפתי ודואג לילדיו ולאשתו וכי לפרקים מצליח לבקש עזרה מסובביו ועורך מאמצים להשתלב בתחום התעסוקה בהתאם לאילוצי המשפחה.

קצינת המבחן התרשמה עוד, כי יכולת התקשורת של הנאשם מאופיינת בהימנעות, חוסר מיקוד ומתן תשובות שאינן נותנות מענה לשאלות שנשאל. הנאשם לא מצליח להתבונן בעולמו הפנימי ולתאר את חוויות חייו, רגשותיו ומחשבותיו, והוא אינו מגלה תובנה לנזקקות טיפולית. לאור האמור, העריכה קצינת המבחן כי קיים סיכון להתנהגות עוברת חוק בעתיד והמליצה לגזור על הנאשם עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה.

3. ב"כ המאשימה ביקש לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות לשמונה- עשר חודשי מאסר בפועל, וביקש לגזור על הנאשם חמישה חודשי מאסר בפועל ולהפעיל את עונש המאסר המותנה בן שבעה חודשים שתלוי ועמד נגדו במצטבר לעונש שייגזר עליו, וכן לגזור עליו מאסר מותנה וקנס.

ב"כ המאשימה הדגיש את עברו הפלילי של הנאשם, קשייו לקחת אחריות על המעשים והסיכון להישנות התנהגות עבריינית בשל אלה, וכן הדגיש את נחיצותם של שיקולי הרתעה כלליים.

4. ב"כ הנאשם ביקש לגזור על הנאשם שירות לתועלת הציבור ולהאריך את המאסר המותנה שעומד לחובתו, תוך שהדגיש את נתוניו הדלים של הנאשם, העובדה שהוא מסור למשפחתו ולטיפול בבנו שסובל ממחלה נדירה, ולחלופין ביקש כי אם עתירתו לא תתקבל, עונש המאסר המותנה יופעל בדרך של עבודות שירות. ב"כ הנאשם הדגיש עוד את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה הנוכחית והעבירות הקודמות.

שני הצדדים תמכו עמדותיהם בפסיקה.

5. הנאשם לא ביקש להוסיף דבר.

מתחם העונש ההולם

6. הערך המוגן באמצעות העבירה שביצע הנאשם הוא שמירה על שלום הציבור ובטחונו, שלמות הגוף וקדושת החיים. העבירה של החזקת סכין היא חמורה, בשל הפוטנציאל הגלום בה לביצוע עבירות קשות ממנה.

7. ביתהמשפטהעליון התייחס לא פעם לסיכונים הכרוכים בביצוע העבירה של החזקת סכין, שהיא עבירה "פותרת שער" לעבירות אלימות אחרות, ולצורך להילחם ב"תתרבותהסכין", אשר לדאבון הלבקנתהלהאחיזהבמקומותינו,

בין היתר באמצעות ענישה המרתיעה. ראול משלדבריו של כב' השופט (כתוארו אז) רובינשטיין בע"פ 242/07 **אולימבובני' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 11.1.07):

"סכין קוראת לשולף ולדוקר כשם שפרצה קוראת לגנב; 'תתרבות הסכין' על גילוייה השונים - מהחזקת סכין ועד לשימוש אליסבה - היא אורח תדיר, לארצו, בבתי המשפט, לרבות בבית המשפט; היא כבר גבתה לא מעט חיי אדם ועל כן אין מנוס מענישה המרתיעה לגביה, בכל גילוייה."

8. הנאשם החזיק בסכין מסוג 'מצ'טה' שאורך להבה כחצי מטר, וטען טענות משתנות ביחס למטרה שלשמה הוחזקה, שאף אחת מהן לא התקבלה. העובדה שלצד הסכין נמצאה גם מסכה, חיזקה את המסקנה כי הסכין הוחזקה למטרה שאינה כשרה.

עם זאת, נסיבות החזקת הסכין על ידי הנאשם אינן נמצאות ברף הגבוה של מדרג החומרה. כך - אין מדובר בנשיאתה של הסכין על הגוף, או בנשיאתה למקום בלוי או התכנסות.

9. עיון בפסיקה מלמד, כי בגין עבירה של החזקת סכין בנסיבות דומות נגזרו, ככלל, עונשים שכללו רכיב מהותי של מאסר בפועל או בעבודות שירות. ראו למשל רע"פ 5791/07 **דואדה נ' מדינת ישראל** (7.8.07); עפ"ג (מחוזי י-ם) 16826-12-17 **סלמה נ' מדינת ישראל** (20.6.18); עפ"ג (י-ם) 38442-12-15 **אבו הייכל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 8.8.16); עפ"ג (מרכז) 9095-02-11 **מסראווה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 17.5.11); עפ"ג (י-ם) 35313-03-14 **גרינפלד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 6.7.14) בפסקה 19 לפסק הדין.

10. לנוכח האמור מתחם העונש ההולם את העבירה שביצע הנאשם הוא בין מאסר קצר בעבודות שירות לבין שנים - עשר חודשי מאסר בפועל, לצד עונשי מאסר מותנים ובמקרים מסוימים גם קנס כספי.

העונש המתאים לנאשם

11. הנאשם בן 29, ולו שתי הרשעות קודמות בעבירות רלוונטיות.

12. מובן כי לא ניתן לזקוף לחובת הנאשם את עמידתו על כך שתישמענה ראיות להוכחת אשמתו, ואולם אין הוא זכאי ליהנות מההקלות שלהן זוכים מי שנוטלים אחריות על מעשיהם. הנאשם לא קיבל אחריות על מעשיו בשום שלב של ההליך המשפטי, וגם בפני שירות המבחן המשיך וטען כי הסכין שנמצאה ברכב אינה שלו, וכי הוא כלל לא הבחין בה. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על התנהגותו ונוטה להשליך אחריות על הסובבים אותו. עובדה זו היא בעלת משמעות בהיבט של בחינת החשש מפני חזרה על המעשים, לנוכח העדר תובנה של הפסול שבהם וקשייו לזהות גורמי סיכון והיא מעמיקה את נחיצותם של שיקולי ההרתעה האישית.

13. הנאשם ביצע את העבירה בשעה שעונש מאסר מותנה מכביד בן שבעה חודשים היה תלוי ועומד נגדו, אך לא הרתיע אותו מלשוב ולבצע עבירה. עובדה זו מחייבת אף היא מתן משקל משמעותי לשיקולי הרתעה אישית וממילא בנסיבות שפורטו לעיל, אין הצדקה להארכתו של המאסר המותנה.

14. אשר לאופן הפעלת המאסר המותנה, שקלתי את העובדה כי זה הוטל בשל עבירה בנשק שביצע הנאשם, אך גם את העובדה כי המאסר המותנה נקבע באופן רחב וחל על כל עבירת פשע וכי העבירה הנוכחית בוצעה לקראת תום תקופת התנאי, כשנתיים וחצי לאחר הטלתו. בנסיבות אלה מצאתי כי יש לחפוף את חלקו הגדול של המאסר המותנה לעונש שייגזר על הנאשם.

15. מאז ביצוע העבירה בחודש יולי 2015 חלף אמנם זמן רב, כארבע וחצי שנים. עם זאת, כתב האישום הוגש בחודש יוני 2016 והימשכות ההליכים המשפטיים רובצת לפתחה של ההגנה, ונבעה מבקשות דחייה חוזרות ונשנות והיעדרויות חוזרות שרובן אינו מוצדק, של הנאשם, או סנגורו, או שניהם מחלק מהדיונים שנקבעו. טענתו של הנאשם כי בזמן שחלף לא נפתחו נגדו תיקים חדשים התבררה כשגויה, ומכאן שמוכן כי חלוף הזמן אינו יכול להוות נסיבה לקולא אלא שיש לזקוף לחובת הנאשם את אופן ניהול ההליך והימשכותו.

16. נתתי דעתי לטענות בדבר מצבו הרפואי של בנו של הנאשם. מתוך המסמכים הרפואיים שהוגשו עולה כי עם היוולדו עלה חשד לקיומה של מחלה גנטית שהצריכה ניתוח. המסמכים שהוגשו בנוגע למחלה אינם עדכניים ומכל מקום, מסמכים רפואיים בדבר בדיקות שגרתיות בשל מחלות חורף שנערכו לילד אצל רופא ילדים בראשית שנת 2019 מלמדות כי מצבו הרפואי היה טוב בתקופה זו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם עורך מאמצים רבים להשתלב בתחום התעסוקה, על אף המורכבות שבמשפחתו, כי הוא מגלה אחריות ומסירות רבה כלפי בני ביתו וכי עונש שכולל רכיב מאסר עלול לפגוע ביכולתו להמשיך ולפרנס את משפחתו. לשיקול זה ניתן משקל מדוד, ולנוכח יתר שיקולי הענישה, נסיבותיו המשפחתיות של הנאשם אינן יכולות להצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם לקולא.

17. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה מוביל למסקנה כי יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו האמצעי של מתחם העונש ההולם, אך לא אחמיר עמו מעבר לעמדת המאשימה. אציין כי נסיבות ביצוע העבירה ועברו הפלילי המכביד של הנאשם בצירוף משקלם הנכבד של שיקולי הרתעה האישית, אינם מאפשרים לגזור עם הנאשם עונש שירוצה בדרך של עבודות

שירות.

18. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חמישה חודשי מאסר בפועל.

ב. עונש המאסר המותנה בן שבעה חודשים שנגזר על הנאשם ביום 20.1.13 במסגרת ת"פ 3011-12 של בית משפט השלום בבאר שבע יופעל, כך שארבעה וחצי חודשים ממנו ירוצו בחופף לעונש שנגזר עליו והיתר- במצטבר לו.

בסך הכל ירצה הנאשם שבעה וחצי חודשי מאסר בפועל. הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב למאסר ביום 22.3.20 עד השעה 9:00 במתקן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

ג. חמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע או עבירה של החזקת סכין.

ד. שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון.

19. לנוכח יתר רכיבי העונש לא מצאתי לגזור על הנאשם קנס.

20. המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

21. הסכין והמסכה יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט' שבט תש"פ, 04 פברואר 2020, בנוכחות הצדדים.